



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
sídlem X
zastoupen JUDr. Petrou Buzkovou
advokátkou VKS Legal, advokátní kancelář, s.r.o., sídlem V Celnici 1040/5,
110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 7. 2017, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 14. 7. 2017, č. j.v, se zrušuje pro nezákonnost a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho advokátky JUDr. Petry Buzkové na náhradu nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeny platební výměry Speciálního finančního úřadu (dále jen „správce daně“) ze dne 19. 12. 2016, č. j. X a č. j. X, ve věci vyměření penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně za období od 24. 6. 2008 do 5. 12. 2016 v částce 116 987 937 Kč a 20 644 930 Kč.
2. Řízení o žalobě bylo přerušeno vzhledem k tomu, že žalobce současně napadl také platební výměry správce daně a rozhodnutí žalovaného ve věci uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně, o nichž vedl řízení Městský soud v Praze pod sp. zn. 3 Af 5/2017 a 3 Af 6/2017. Tyto věci byly na počátku roku postoupeny k projednání zdejšímu krajskému soudu, ten je spojil ke společnému řízení a rozsudkem ze dne 16. 4. 2020, č. j. 59 Af 3/2020-86, který nabyt právní moci dne 16. 4. 2020, o nich rozhodl.
3. V podané žalobě žalobce nesouhlasil s výší penále, které mu správce daně vyměřil v souvislosti s pravomocně stanoveným odvodem za porušení rozpočtové kázně (platební výměry správce daně ze dne 27. 10. 2015 ve spojení s rozhodnutími žalovaného ze dne 28. 11. 2016). Dovolával se aplikace pozdějšího, pro něj příznivějšího § 44 odst. 1 písm. j) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změnách některých zákonů, ve znění účinném od 31. 12. 2011.
4. Žalovaný se v písemném vyjádření k žalobě s argumentací žalobce neztotožnil, trval na tom, že penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně bylo stanoveno v souladu s § 44a odst. 3, 7 a 8 zákona o rozpočtových pravidlech, a to ve znění účinném do 29. 12. 2011.
5. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumá v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. Přitom je soud povinen v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
6. Tuto zásadu je ovšem namístě v některých případech prolomit. V rozsudku ze dne 16. 5. 2007, č. j. 2 Afs 30/2007-68 (rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), Nejvyšší správní soud uvedl k otázce, zda může soud s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. vzít v úvahu skutečnosti, ke kterým došlo až po vydání rozhodnutí žalovaného: „Může-li totiž soud v řízení dokazovat (§ 77 s. ř. s.), pak ve svém rozhodnutí vychází z původních i nových zjištění. Důkazem v řízení o přezkumu penalizačních rozhodnutí jistě je platební výměr, od něhož je penále odvozeno. Dokazovat přitom není třeba skutečnosti, které jsou soudu známy z jeho činnosti (§ 121 o. s. ř., § 64 s. ř. s.). Pokud soud v řízení, jehož předmětem byla zákonnost rozhodnutí na penále, zjistil (a v daném případě o tom není pochyb), že rozhodnutí žalovaného

o odvolání proti dodatečným platebním výměrům na daň byla pravomocně zrušena, mohl z toho vycházet.“

7. Z akcesorické povahy penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně a z charakteru platebního výměru na penále jako deklaratorního rozhodnutí, jímž se předepisuje výše penále, které je povinen dlužník platit ze zákona, vyplývá, že rozhodnutí správce daně o penále je plně závislé na jeho rozhodnutí o odvodu za porušení rozpočtové kázně. K dané problematice Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 1. 2015, č. j. 1 As 221/2014-35, v bodu [13] uvedl: „*V době, kdy Nejvyšší správní soud rozhoduje o kasační stížnosti ve věci penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně, již tedy neexistuje základ pro výpočet penále; rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobkyně proti platebnímu výměru o uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně bylo totiž zrušeno. Penále, jakožto příslušenství daně, sleduje osud daně samotné (odvodu za porušení rozpočtové kázně). Neexistuje-li tedy samotná daňová povinnost, nemůže existovat ani penále, které je s ní spojeno a sleduje její osud.*“
8. Z těchto závěrů soud v projednávané věci vycházel. Z úřední činnosti je soudu známo, konkrétně z rozsudku ze dne 16. 4. 2020, č. j. 59 Af 3/2020-86, který nabyl právní moci dne 16. 4. 2020, že byla zrušena rozhodnutí žalovaného ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně. A protože penále jako příslušenství daně (zde odvodu za porušení rozpočtové kázně) sleduje osud daně (zde odvodu za porušení rozpočtové kázně), přistoupil soud ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ve věci penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v posledně citovaném rozsudku, toto rozhodnutí samostatně, nezávisle na rozhodnutí ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně neobstojí.
9. Soud tedy rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost a věc vrátil v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení žalovanému. Ten je v dalším řízení dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vysloveným názorem soudu vázán. Bude jeho povinností o penále znovu rozhodovat, a to v závislosti na rozhodnutí ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně.
10. V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. soud o žalobě rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, za výslovného souhlasu žalobce i žalovaného.
11. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
12. Ve věci měl úspěch žalobce, soud mu proto proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce byl v řízení před soudem zastoupen advokátkou, náleží mu tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Tyto náklady spočívají v odměně advokátky za zastupování ve výši 2 x 3 100 Kč za 2 úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby [§ 1 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a v paušální náhradě hotových výdajů advokáta ve výši 2 x 300 Kč za 2 úkony právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), celkem tedy 6 800 Kč. Soud tak přiznal žalobci náhradu nákladů připadajících na jeho zastoupení ve výši 6 800 Kč a dále v souladu s §

57 odst. 2 s. ř. s. částku 1 428 odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem 8 228 Kč. Soud žalobci nepřiznal odměnu a náhradu hotových nákladů za podání písemné repliky, neboť ta již jen krátce navazovala na stěžejní argumenty obsažené v žalobě. Dále žalobci náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy přiznal soud žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč a žalovanému uložil, aby tuto částku zaplatil k rukám advokátky žalobce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 12. květen 2020.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu